

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 коп.

Для порівняння наведемо, що наших агрономів взагалі було в краю в роках доброї господарської кон'юнктури себто в 1928—29 роках 60. Тепер працює у фахах, які зближені до агрономії або в самій агрономії 37 агрономів, а з них є тільки 19 зайнятих у самій сусільній агрономії. З дальших агрономів 15 розділяється: 7 на практичне заняття в себе, а 8 без заняття. Отже разом наших агрономів на заміських землях є всього зверхом 50. Для унаглядження порівняємо нашу територію і населення з подібним населенням і територією Чехословаччини. У Чехословаччині випадає 1 інженірно-агроном на 4.400 мешканців-хліборобів, або на 880 господарств або на 3—4 села. У нас випадає один інженірно-агроном на 120.000 хліборобського населення або на 24 тисячі господарств, або на 100 сіл. Коли взяти агрономів після території, то в ЧСР випадає один інженірно-агроном на 11 кв. кілометрів, а у нас на 2.800 кв. км. Не треба забувати, що крім інженірно-агрономів працюють у ЧСР у далеко більшій кількості агрономи з нижчою та се-

редньою освітою, яких нараховують десятки тисяч, а крім того населення підготоване у хліборобських школах не якнебудь, бо один учень тих шкіл припадає на кожних 150 хліборобів або на кожних 30 господарств. У таких умовах суспільно-агрономічна праця куди краща і видатніша, ніж у наших, про які просто жак говорити.

Однак і наша суспільна агрономія не могла стати, а мусіла шукати шляхів, коли вже не працювати, то бодай проколочуватись у нашому хліборобському організмі для зазначення, якими шляхами мусимо йти і ми, щоб не бігти взад тоді, як другі йдуть семимилевими кроками вперед.

Инж. Євген Храпливий.

Величезні фінансові труднощі Радсоюзу.

В останніх днях облетіла світові біржі вістка, що Радянський Союз оголосить в короткому часі невиплатність. Малоб це статись у зв'язку з платностями, що припадають на місяць листопад за машини і товари, побрані на реалізацію п'ятилітки. У берлінській „Германії“ появилася навіть стаття, яка на основі обчислень подавала конкретні оголошення невиплатності більшовиків і передсказувала вслід за цим великі політичні потрясіння в Радянському Союзі. Більшовики заперечили цьому, але цікаві на такі прояви часописи зареєстрували низку інтересних фактів про фінансові і торговельні положення Союзу.

І так фактом є, що експорт Союзу, який одинокий може дати гроші на покриття закордонних зобов'язань, змалів на 22 проц. у своїй вартості наслідком знижки цін на сировину і хліборобські продукти, хоч його кількість збільшилася на 11 проц. Отже господарська криза нерадянського світу, якою більшовики так тішились, вдарила надзвичайно болючо саме у торговельний і платиничий бізнес Радянського Союзу. Наслідком зменшення закордонних торгові стало трудним питання заплати зобов'язань, які накопичилися на цей рік за побрані давніше машини і товари. За п'ятилітку треба платити капіталістам, а тут на лихо криза в капіталістичному світі, яка бе по всіх більшовицьких передбаченнях і сподіваннях. Зобов'язання більшовиків за п'ятилітку перед закордонним капіталом доходять до 650 мільонів доларів, з того

в Німеччині коло 300 мільонів доларів, в Англії 60 міль. доларів, решта в Америці, Італії і т. д. Це все короткочасні кредити на підклад векسلів, які зесконтановано в закордонних банках.

У найближчому часі припадає платність около 120 міль. доларів у німецьких банках, а около 60 міль. доларів в американських фірмах. Що з тими платностями нелегка справа видно з того, що закордонні торговельні представництва Радянського Союзу дістали від центральної влади доручення, за всяку ціну добути відповідну кількість закордонних девіз або готівки за вивезені продукти і сировину — а з цим серед теперішніх умовин в Європі нелегко. Колиб це не вдалося, доручено переговорювати за пересунення речинців платності листопадових векسلів на пізніше. Чи на це погодилися вірителі — ледви чи правдоподібно.

У зв'язку з цими труднощами Радсоюзу багато фірм і банків, головні американських обмежило дальші кредити. Це важке положення примушує теж більшовиків вивозити рештки збіжжя, шкір, дерева і т. д. за кордон і тому ясно, чому навіть колгоспам забирають всі збіжжіві запаси, не лишаючи навіть на прожиток і засіви, про що у нас вже була мова.

Так-то виглядає більшовицька п'ятилітка, будована за гроші капіталістів, а коштом повного знищення широких мас трудового населення Радсоюзу.

— о —

Вітос, Ліберман і тов. на лаві обвинувачених.

Вражіння і рефлексії з першого дня процесу б. берестейських в'язнів.

(Від нашого кореспондента.)

Варшава, 26. жовтня 1931.

Редакція „Діла“ була настільки передбачливою, що заздалегідь просила президію окружного карного суду у Варшаві зарезервувати для її представника карту вступу на т. зв. берестейський процес (офіційна назва того процесу: „справа обвинувачення Варліцького і тов.“). І лише завдяки цьому підписаний представник „Діла“ міг ще сьогодні в останньому моменті (львівський швидкий потяг приходить до Варшави пів до 9 ранку, а розправу назначено на год. 9) добути спеціальну пресову карту вступу і таким робом побільшити ту частину слухачів процесу, яких на салі розправи — найбільше.

Справді: невеличка (у варшавському суді найбільша) зала, переділена на дві частини, передню більшу для обвинувачених, оборонців і кореспондентів преси, та задню меншу для публіки — світить пустками на місцях, які — здавалось би — повинні бути вщерть наповнені не лише своїми обвинувачених, але й представниками світа політики і усіх інтересованих верств польського громадянства. Серед тієї нечисленної публіки авертає на себе увагу Новачинський, який шукає тут інвенції до статтей, за які вже так гірко натерпівся (як відомо, публіцистичні виступи того ендецького діяча пера стягнули на нього кількакратно напасників, які м. ін. геть позабавили його одного ока), — і стареча, але кремезна, постать редактора соціалістичного белгійського часопису „Ді Пепль“, Де Врукера, одного з делегатів Велгії до Ліги Націй. Цей останній має побуть найкраще вражіння з першого дня розправи зпоміж усіх присутніх, бо — кажуть — ні одного слова не розуміє по польськи... Ще кілька мушн і кільканадцять жінок — ось ціла „публіка“.

Зате густо у передній частині салі. Праворуч — 11 обвинувачених, перед ними 14 оборонців і кількох їхніх апікантів, ліворуч салі — на кількох лавках — около 40 журналістів. Поміж обвинувачених — 3 бувші польські міністри, з них один трьохкратний прем'єр, кавалір найвишого у Польщі ордену „Вілого Орла“. Шість теперішніх соймових послів та всі обвинувачені — колишні послы. Всі вони теж б. берестейські в'язні. З недавніх мешканців військової в'язниці Береста немає тут тільки трьох поляків: Корфанго, якого не видав шлезький сойм, ендека Дембського, проти якого припинено слідство, і б. „Белка“ Вацьмагі, засудженого за кримінальні провини. Нема теж усіх українців.

Поміж адвокатами самі „аси“ варшавської палести: Бєбєнаов, Штапайт Шуплей, місця

ще зарезервовані для Новодворського, Смяровського... А поміж журналістами — представники різноязычної преси в Польщі, закордонно-німецької, французької офіційної агенції „Аваса“, „Шікаго Трібун“ і ін.

На підвищенню, на якому засідають представники суду, звертають увагу два рідкі явища: аж два прокуратори і — абсолютний брак інших судовиків, які в таких великих і цікавих процесах займають звичайно густо місця під стіною, слідкуючи за ходом справи. Тут, здається, найбільше зацікавлені газетарі і адвокати...

Обмежуючись до повищого короткого накреслення так мовити зовнішньої декорації цієї будь-що-будь небуденної судової розправи та переходячи до питання: хто нею цікавиться і чим вона собою цікава, — по правді важко на це питання відповісти.

З усіх політичних розправ, на яких підписаний був колисьбудь у своєму житті, не пригадує він собі такої нецікавої і... неважкої атмосфери, яка панує ось тут нині, в першому дні процесу, який одночасно своєю сенсаційністю перевищує безумовно все, що бачили до цього часу всі судові салі розправ відродженої Польщі. Це не суб'єктивне почуття справоздавця, це об'єктивне ствердження факту, про який наявно свідчать фізіоломі і розмови підсудних, оборонців, журналістів і публіки.

Бачив я нпр. у 1918 р. інсценювання німцями процес Голубовича у Києві: хоч як недостойно поведився тоді той б. український прем'єр, а проте на салі таки царила поважна атмосфера, — в деякого було тоді злорадство, в деякого гніту, чє почуття національної трагедії, але всі здавали собі справу з поваги моменту. Бачив я процес проти Штайгера — більше ніж нецікавого, пересічного молодого чоловіка, якого лише іронія долі хотіла насилу зробити „героєм“: памятаюмож усі, що той процес витворив аж фанатиків серед розгаряченої аудиторії. Ба, алеж у цій самій салі при вул. Млодовія 15 у Варшаві йшов у червні 1929 року (як це ще недавно!) процес теж проти одного (лише одного) бувшого польського міністра, в якому обвинувачував один із нинішніх підсудних: автор цих рядків чудово пригадує собі, яка нестерпна атмосфера вкралася тоді до цієї самої салі, коли то Державний Трибунал судив Чеховича а Ліберман грав роль прокуратора. А чейже тоді річ по суті йшла лише за гроші, за право законного чи незаконного видаткування грошей і то не до власної кишені, і всі тоді там

знали, що той процес є лише одним із засобів стото-політичної боротьби.

Чим-же пояснити цю мало-цікаву, або вірше: мало-поважну (бо саме тому вона є цікавою об'єктом міркувань) атмосферу на розправі, на якій судять за державну зраду, за організування державного перевороту, за підготовку до збройного маршу на Варшаву, — судять за всі ті й чимало інших подібних злочинів, які вичисляє об'ємистий на 108 сторінок машинового друку акт обвинувачення, — це недавніх найвищих державних достойників та й нинішніх шести членів законодавчої палати?

Вже в перервах розправи йшли на цю тему палкі розмови поміж журналістичною братією. Здається, що найближче правди стоять два пояснення: передовсім величезний ділазон, який існує поміж провинями, які закидає обвинувачення, і персонажем обвинувачених з одного боку та персонажем свідків, що мають доказати вину підсудних. Ці свідки заповнюють гарну велику залу, а всі входи до неї. Це радні функціонари мундурованої і немундурованої поліції, приїзжі з різних сторін Польщі на те, щоб свідчити про різні виступи поодиноких обвинувачених на сходинах, зборах і вічах. І тут ніде неможливо не думати про те, що ось на лаві обвинувачених в чейже могутній вперед кількох літ міністр внутрішніх справ (Кернік), який був прикладником „сильногого“ курсу, опертого на державній адміністрації (себто й поліції), могутній трьохкратний шеф кабінету, який був довіреном воєнним кабінетом тодішнього начальника держави й начального вождя маршала Пілсудського, — та що взагалі на лаві обвинувачених так сидять проміненні польські політики, активні співтворці нинішньої польської держави. Повіання, які тут насуються, і різні рефлексії, хоч може і докладно неформульовані, проте мимохіть мусять обнизити повагу моменту. І не можуть тут ніякі сентенції про кругле коло фортуни, бо ці сентенції у даному випадку не всіли викресати вражіння ніякої трагедії. Шонайвище — дивно...

Другою причиною цієї атмосфери не повинна індіферентність, просто подиву гідна байдужість варшавської вулиці. Ледви кілька днів тому йшов у Львові процес кількох жидівських звичайних бандитів. Кризь вулицю Баторого переливалися юрби народу, які до пізньої ночі змикували присуду... Сьогодні на лаві обвинувачених у Варшаві засіли лідери найстарших і найнаймогутніших польських політичних партій: творець і вождь хлопського руху та співтворці вожди, активні вчорашні і нинішні боєвики польського соціалістичного табору. А на вулиці перед судовим будинком нема буквально горіток кільканадцять цікавих! Деж ці хлопські маси дужого Вітоса, вірного своїм чоботам і ковчигам без краватки, де робітничі лави всіх тих, що пібито держать керму всіх найважливіших (на папері) робітничих соціалістичних польських організацій? Чи читав хтонебудь з них життєпис Гандія, якого процес в Індії стягав буквально сотки тисяч і мільйони прочан з найдаліших закутин великанського краю? Але нащо Гандія в Індії, — адже й соціалістичні в'язні старої Австрії (Адлер) та Німеччини (Гарден) самим відомом своїх імен держали організовані ради однодумців у найвищому напруженні почувань, думок і нервів. Маразм політичних партій у Польщі відває свою трупячу голову у дзеркалі нинішнього берестейського процесу.

Поганий процес — з якогонебудь боку з нього глядіти.

І. Кєдрин.

Хто хоче бути здоровим і свіжо виглядати нехай не раз або двічі тиждень перед сніданням слянку природної гіркої води „Franciszka Jakszef“ — Домагатися в усіх апіках і аптеках.

Русифікація України.

Останні події на Рад. Україні вказують на найновіший політичний курс радянської влади в національному питанні. Наявним показником цього курсу є цілковите усунення українських написів з публичних будинків і залізничних станцій. Навіть у Харкові, офіційній столиці України, усунено недавно українські написи з головного залізничного двірця. Новий курс, який в комуністичних колах називають „деукраїнізацією України“ (фактично це нова русифікація), захопив навіть научні заведення. В геологічному інституті в Харкові, де донедавна вкладали по українськи, тепер тільки трьох професорів послуговується українською мовою. Русифікація обняла теж т. зв. інститут народної освіти, що заснуваний в Радянщині давній університет. Характеристичне, що радянська влада, яка донедавна вживала репресій супроти службовців, що противилися українізації, тепер потурає цьому становищу російського елементу на Україні, апробуючи русифікацію земель, які називають українською державою.

3 життя Волині.

Соймикова торгова. Рівенському соймику-ві заохотилося виняти ще одно добродійство українському населенню, а саме торгувати з ним предметами сільського господарства. Набралася у волинського рілничо-торговельного синдикату товарів на суму 397 тисяч золотих, продав їх за 160 зол. (1), які пішли на адміністраційні й маніпуляційні видатки, і відмовився залатити борг синдикатові. Справу розглядав окружний суд, який присудив синдикатові агадану суму 397 тисяч зол., та ще 11 тисяч зол. судових коштів, разом 408 тисяч зол. Звичайно, синдикат задоволений. Але чи буде задоволене цією соймиковою торгівлею населення, яке мусить покривати страти? Треба зазначити, що головою рівенського соймику є п. Богуславський, місцевий староста, відомий з енергійної ліквідації інциденту на шевченківському святі української гімназії та виборчий комісар, що так добре перевів вибори до сойму й сенату в цій окрузі.

Чутки про зміни. В останніх днях пішли чутки, що в зв'язку з невдачними торговельними операціями рівенського соймику староста п. Богуславський має перейти до дубенського повіту, а дубенський староста, відомий кооператор п. Канський, одержав інше призначення.

„Народня Торговля“. Філія „Народньої Торговлі“ в Луцьку відчиняє sklep у містечку Олиці на Луччині. Sklep „Н. Т.“ в Олиці матиме велике значіння для кооператива цього району, що дуже віддалені від луцького гуртового центру.

Безуспішність вашингтонської конференції.

В заграничній пресі починає переважати погляд, що вашингтонська конференція потерпіла невдачу. Урядовий комунікат не сказав нічого реального-поза декларацією, що Франція й Америка хотять втримати золоту валюту. Це тільки відгомін умови, зробленої раніше французькими й американськими фінансістами, що зовсім могла обійтися без цілої вашингтонської конференції. Всі інші уступи комунікату свідчать, що у Вашингтоні нічого не полагоджено. Загалом думають, що невдача вашингтонських нарад це наслідок німецької контракції, до якої зачисляють виступ сен. Борага. Він розбив можливість французько-американського порозуміння, сире-

покупавши заяву Лівала, яка унеможливила всякі реальні розмови на тему економічного рятунку світа.

Всепак французька преса потішається політичними злостями, які досягнула Франція у Вашингтоні. Втримала, мовляв, свої позиції в справі розбродження, безпеки кордонів і продовження гувєрніської мораторії.

Всякого значіння відмовляє вашингтонській конференції німецька преса, бо в міжнародному положенні все лишається по-давньому. Для розв'язки питання міжнародної кризи, політичної й економічної, не зроблено нічого.

Італійсько-німецька приязнь.

Італійський міністр закордонних справ Гранді в часі своєї гостини в Берліні прийняв на послуханні представників німецької преси. В розмові з ними підкреслив необхідність співпраці для санації міжнародного положення в Європі. Між іншим пригадав слова Мусоліні, який не раз зазначував, що відбудова Німеччини це одна з найважливіших потреб Європи.

На дипломатичному обіді у німецького канцлера Брінінга міністр Гранді зазначив, що Італія все відносилася зі зрозумінням до ролі, яка припала Німеччині в історії світа. Італійський уряд певний, що Німеччина, поконавши теперішні труднощі, буде з подвоєною силою продовжувати свою дорогу в будучині. Італійський нарід пров'ятий духом приязні, витягає руку до всіх, хто хоче працювати в агоді над здійсненням великих ідеалів.

Також на прийнятті у президента Гінденбурга Гранді говорив про потребу міжнародної спів-

праці над господарською відбудовою, зазначаючи, що відбудова Німеччини в першій умовині поправі господарського положення в Європі. В справі розбродження, яке незабаром буде найважливішою проблемою, Італія займає становище, зазначене на останній сесії Союзу Народів.

В офіційному комунікаті про політичну візиту мін. Гранді в Берліні та його розмови з урядовими чинниками сказано: „Розмови торкалися всіх політичних і господарських великих проблем міжнародного алачіння, що домагаються негайної розв'язки. В цих розмовах виявилася велика однаглість в оцінці положення, а зокрема обі сторони прийшли до переконання, що успішна ліквідація світової кризи неможлива без планової співпраці інтересованих народів і що ця співпраця, оскільки має довести до успіху, мусить полягати на взаємному довірі та обосторожній пошані“.

Студентське заворушення в Парагваю.

У столиці Парагваю Асунціон вибухло заворушення студентів. Студенти високих шкіл виступали проти президента республіки вже від довшого часу; закидали йому зайву уступність для Болівії. Між Болівією та Парагваєм споконвіку триває колотівця за спірну область між кордонами обох держав Ель Чако.

Недавно зникли студенти палату президента; президент утік із палати перед приходом орби. Опісля студенти погромили вдруге редак-

цію часопису „Ель Лібераль“ і кинулися руйнувати державні будинки. Поліція не могла впокоїти розбурхану орбу й покликала до помічі війська.

Військо розігнало орбу студентів обстрілом із скорострілів. При тій нагоді було вбитих 14, важко ранених 30 осіб.

Президент Парагваю проголосив стан облоги в Асунціоні, а опісля уступив.

Ревізіоністичний фронт.

Французькі політичні кола прийняли з великим невдоволенням промову Мусоліні в Неаполі. Як відомо, італійський диктатор зазначив, що без зміни мирових трактатів нема бесіди про реконструкцію Європи. Цю ревізіоністичну заяву Мусоліні, що поділяла як грим з ясного чеба на французів, вижуть з заявою сен. Бора-

га у Вашингтоні та з побутом мін. Гранді в Берліні. Стадо ясним, що твориться поважний ревізіоністичний, американсько-італійсько-німецький фронт, і Франція пробує тепер мобілізувати прихильників безвихідної ситуації, опертої на пісаявоєнних трактатах.

Forman
проти
катару.
Ділає надзвичайно!

Судова розправа проти бувших українських послів.

Повідуємося, що судова розправа проти бувших послів о. прас. Л. Куницького й Івана Завалишукта відбувається не в Чорткові, але у Львові. Для 20. п. м. вислані вже акти розправи до львівського окружного суду. День розправи покищо невідомий.

Так само Найвищий Суд делегував до Львова розправу проти о. Палліха б. посла і парота Радехова. Розправа ця мала відбутися в Золочеві.

Б. сенатор Василь Бараник стане незабаром перед золочівським кримінальним судом за провиня, вилгодошувані на вітах в Золочівщині в часі виконування свого мандату.

В. берестейський в'язень і б. посол Дмитро Палів сидить ще даліше у львівській тюрмі вже більше як рік. Речення розправи невідомий.

Дальші пляни Японії.

Японські урядові кола, невдоволені становищем Союзу Народів у манджурському конфлікті, обмірковують тепер, як повідомляють з Токіо, намір виступити зі Союзом Народів. На їхню думку не тільки злегковажено становище Японії, але Союз Народів відступив також від своїх засад, кладучи замалий натиск на незайманість міжнародних договорів. Зачувати, що японський уряд побільшить свої війська в Манджурії, бо мовляв, дотеперішня їхня скількість заслаба, щоб опертись нападом китайських бандитських ватаг.

1 листопада ц. р. здержимо висилку „Діла“ П. Т. Передплатникам, які мимо упіменень, досі не вирівнали свої передплати.

Бюджетові клопоти Австрії.

Маленьку Австрію приневоляли бути самостійною державою. Однак політичні, а передовсім господарські умовини виказують цілковитий нонсенс існуванню самостійної австрійської держави. Австрія мусить чимраз більше задовжуватись, щоб вирівнати доходи малопродуктивного краю і перепромишленої столиці Відня, в якому живе близько 1/3 всього населення держави. Немає жінги татарах є накинєні трамтами емеритури для бувших австрійських урядовців, під якими агинається аське здорове бюджетування. Створення великих суспільних агенд держави обтяжує теж немало бюджет. Прелімінар бюджету на р. 1932. предложений явраз парламентом до дискусії, аказує в усіх продуктивних і необхідних рубриках небували ошадности і є в видатках на 131 мільон шілінгів, а в доходах на 164 міль. шілінгів. менший від бюджету попереднього року. На р. 1932 виказує прелімінар такі позиції:

	видатки:	доходи:
	в мільонах штерлінгів	
1. державна адміністрація	1,462	1,281
2. монополії	195	447
3. держ. підприємства	286	274
4. залізничі	56	0'06
разом	1,999	2,002'06

У самій державній адміністрації роблять довги (306 міль.) й емеритури (206 міль.) майже четвертину, а разом з соціальними татарами (416 міль.), майже половину видатків. Не диво, що на інших 25 ресортів остає небагато. Де-що з них виказують у порівнянні з іншими як і державами просто мініатурні числа, от як війська (82 міль.), або міністерство закордонних справ в усіма агендами репрезентації і розвідки (6 міль.). Зате не забули за освіту (56 міль.) і навіть мистецтво (3,5 міль.), які-то позиції і наліть мистецтва в інших державах на користь війська і поліції або різних „диспозиційних“ фондів.

Австрійські економісти дивляться скептично на вдержання усього бюджету, вказуючи на господарську безвиглядність країни, який забороняють шукати господарської співпраці з іншими (англійське), добавучи в цілому вічно грізне марево козничної мистецтва Австрії чи волюнції Німеччини.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

ДО П. Т. КУРЦІВ!

Подано до засідання відома, що наша від 100 айт стуюча марка цигаретного паперу

JOB

є на пілім світі поширена і признана за найліпшу.

„JOB“ паперці до папіросок спазуються цілком, не лишаючи ані саїду попелу.

„JOB“ паперці до папіросок відповідають всіляким вимогам найвибагливіших смакунів.

Перша проба кожного переконає.

SOCIETE „JOB“

Фабрика паперців до папіросок
Тулуза, Франція.

586 6-10

Берестейський процес.

У другому дні розправи переслухували обв. Лібермана. Прокуратор пригадує, що він обвинувачений у цьому, що від 1925. до 1930. р. приготував замах задля усунення уряду. Обвинувачений не почувався до вини. Замаху не приготував, лише хотів й хоче повалити цей уряд парламентарним шляхом. Кажуть, що польські соціалісти вихисовують кожну хвилю для поглиблення акції, коли запримітили розбрат між інтересами партії і ділами Пілсудського. Себто, що Пілсудський говорить мовою янголів, а соціалісти мовою злочинців. Коли на конгресі домагалися уступлення президента Польщі, то тому, що він не є монархом із Божої ласки, ні з уродження. Президента вибирали такі звичайнені люди, як обвинувачені. Обвинувачений є теж виборцем. Президента вибирали співгромадяни, тому на ньому тяжить мор. відповідальність. Конституція передбачує, що президент може навіть допуститися злочину, зломити конституцію

Після крак. конгресу настала перерва. За обвинуваченим сидять той, якого силою повалили. Коли обвинувачений став говорити про своє арештування, ослаб і просив, щоб йому дали відпочати. Після перерви каже, що в акті обвинувачення м. ін. приписують йому вину женецької брошури

Тут передсідник перериває Ліберманові. Обвинувачений відповідає на це, що не може бути мови про оборону, коли обвинувачені зазнавати таких труднощів, однак піддається ореченню передсідника. За взаємності з Вандервельдом тоді йому робити закиди. „Прощу мене засудити за це, що як я недавно бачився з Вандервельдом, із вдяки стиснув йому руку“ — каже обвинувачений — „я міжмар, соціаліст, та люблю батьківську землю“. Він не винен, що сидить тут як обвинувачений, а інших обставинах сидіти тут як обвинувач. При цьому цитує як доказ, що одна стаття сан. преси трактувала Берестей виключно як політичний акт

Дальше передсідник переслухував другого обв. пос. Бардичького.

Він каже: Ми старалися та стараємося полатити уряд, однак не шляхом замаху. Не знаємо, чи належимо до тих — як говорив один із оборонців — до найліпших зі суспільности, та знаємо, що належимо до міліонів, які є проти гегерішньої системи. Президент держави в 1929 р. (коли то обвинувачений із Недзьялковським був у нього на чаю) на запит, чи буде скликаний сойм, відповів, що не знає, бо ще не сказав йому того марш. Пілсудський. Часом каже про свої наміри на тяжіль, часом на місяці наперед. Як приплиють папір, то президент рішучо підніме. Сойм зробили залежним від уряду. Конституція говорить зовсім щось іншого. Прокуратор закидає обвинуваченому те, що закордон говорить про них. Польща є в Європі, кожен знає, що діється в сусіда.

Після перерви зізнавав обв. Дібоа. До вини не почувався. З товаришами стремів до влади, та влада для ППС не є метою, лише засобом. Обвинувачені мали право виступати проти уряду. Коли сойм замкнули, треба було відкликатися до виборців і суспільности. Пілсудський говорив, що послані це ошуканці, фальшивники векселів і інших „паскудств“. Обвинувачений питається, чи обвинувачені відповідають нині за це? В інтерню перед арештуванням послів Пілсудський говорив про незайманість або займаність послів. Це було вказівкою для Бернцського. Суддя Демант не переслухував обвинувачених (предс. перебиває). Тут відзивається обв. Кернік. Ядвіґаєві доказував... Прокуратор

усміхається) Дібоа: П. прокуратор не повинен сміятися, коли говоримо... Тому нас ніщо арештували. Може нас засудять, та перед історією і суспільністю стаю з відкритим чолом.

Після 15-хв. перерви зізнавав обв. Мастек. До вини не признається. Брав участь у конгресі, та жаліє, що як господар конгресу, не міг голосувати за резолюціями. Хоче пояснити, як вели слідство. (Предс. перебиває). Обв.: Мене не арештували, а... (Предсідник вже був загрозив, що відбере обвинуваченому голос, коли буде про це говорити. Тепер після 2-кратн. напіння підбирає Мастеків голос). Обор. Барцковський протестує проти того, бо про Берестя треба говорити, щоб справу вяснити.

Обор. Берензон просить, щоб Мастеків дозволили говорити. Предсідник переходить над енуціяцією адв. Берензона до порядку та приступає до переслухання обв. Прагера. З огляду на пізну пору на просьбу Прагера, його переслухання відложили.

Зізнавали ще обв. Цюлкош, Кернік, Савіцький. Вони не признаються до вини.

„Король Жигмонт IV. на салі“.

Біля журналістичних лавок возний приставив крісло, на яким сидить Вільський, відомий „король Жигмонт IV.“. Кажуть, що він має привілей бути на всіх політичних розправах, тому не поминув і берестейського процесу.

ОСТАННІ ВІСТІ

СПРАВА АВТОНОМІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ В АДМ. КОМІСІЇ СОЙМУ.

27. жовтня на засіданні соймової адміністраційної комісії пос. Недзьялковський здав звіт про внесення ППС у справі автономії для українських земель у Польщі.

ВІДГОМІН ЗАЧИНЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГІМНАЗІЙ.

27. жовтня у сойм. освітній комісії розглядали три внесення Українського Клубу в справі зачинення трьох українських гімназій у Рогатині, Дрогобичі та Тернополі. Реферував пос. Войтович. Він зголосив внесення, щоб надією справою перейти до денного порядку. Всеж таки розвинулася дискусія, що затяглася майже 4 години, при чому тричі промовляла пос. Рудницька, а в імені уряду директор департаменту мін-ства освіти Мендис і ін. Пос. Корнецький (НД) заявив, що представники його клубу здержаться від голосування з причини малої кількості протидержавних виступів гімназійних студентів у Рогатині та Дрогобичі. Зате голосували за внесенням референта в справі гімназій в Тернополі. Пос. Пйотровський (ППС) заповів голосування за українським внесенням. Бесідник порівняв розпорядки польської шк. влади із розпорядками інших держав, приворожуваних до польських меншин, які живуть у тих державах. Члени Стр. Людового вийшли зі салі перед голосуванням. На промови пос. Рудницької та пос. Пйотровського відповіла пос. Яворська (ББ).

Всі три внесення Українського Клубу відкинено, а прийняли внесення референта, щоб над ними перейти до денного порядку. Пос. Рудницька заповіла, що на пленумі сойму зreferують цю справу, вона промовлятиме, щоб відповісти на закиди й аргументи, наведені представником мін-ства освіти і послами з ББ.

ДАНТЕЙСЬКІ СЦЕНИ В ТЕЛЕФ. ЦЕНТРАЛІ.

У Варшаві доручили 40 телефоністам у телеф. централі виводження. Це перша рата виводжень, розложених на 3 місяці. Що місяця виводитимуть 40 телефоністам. Коли згадані телефоністки довідалися про виводження, одна дістала серцеву атаку, впала та зранилася тяжко в голову, інша (вагітна) хотіла вискочити крізь вікно, ще інша хотіла скінчити самогубством, тому біла головою об залізну крату. Покликаний лікар не міг дати собі ради з хорими й раненими.

БУНТ НІМЕЦЬКИХ МОРЯКІВ В ОДЕСІ.

До Гамбурга прийшли вістки, що в одеській пристані збунтувалися моряки німецьких кораблів: „Асканія“, „Біска“ та „Шіндлер“. Проводить бунтові залога „Асканія“. Капітана, який хотів інтервенювати, моряки постріляли. Колиж вікни вдалося вивести кораблі з пристані, 34 збунтованих моряків відплило на сушу й остали в Одесі.

ПРЕЗ. МОСЦЬКИЙ НА ВІДПОЧИНКУ.

Через Катовиці переїхав до Вісли президент Мосцький.

ПІСЛЯ ВИБОРІВ В АНГЛІЇ.

Повідомляють з Лондону: Дотеперішні підсумки дуже корисні для народовецького уряду. Зі знаних 122 вислідів — прихильники уряду одержали 104 мандати. В тому числі — консерватисти 86 (19 нових), ліберали гр. Герберта 18 (4 нові), лейбуристи 9 і ліберали Сімона 9 мандатів.

ЛЯВАЛЬ ВІДПЛИВ ДО ПАРИЖА.

Уночі з 27. на 28 п. м. відплив прем'єр Франції Ляваль із Нового Йорку, щоб повернутися до Європи.

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліана Глущевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. 254-7. Тел. 54-46.

— Концерт Івонни Шмериковської-Приймової. Заповіджений концерт артистки-співачки Івонни Шмериковської-Приймової відбудеться у Львові в салі Муз. Т-ва ім. М. Лисенка в четвер, 5. листопада ц. р. Буде це перший виступ артистки перед львівською публікою після її повороту з музичних студій в Парижі. В концерті бере участь як піаніст-аккомпаніатор д-р Н. Нижанковський.

— У зв'язку з виборами до сойму в перемиській окрузі просимо всіх, у кого залишилося більше число карток ч. 11, надіслати їх до Краєвої Народньої Канцелярії на адресу: Гр. Гладкий у Львові, вул. Костюшка 1а/ІІ. п.

— Погрожують, що битимуть шиби за наліпки „Р. Ш.“ Людці, запоморочені ненавистю до всього що українське, — ходять по українських громадянах Личаківської ділянки Львова та погрожуються, що битимуть шиби там, де є наліпки „Рідної Школи“. Між іншим ходять з такими погрозами командант „Стшельца“ в Ялівці.

— Розкопки на Волині. Підчас прилюдної робіт у Заборній, на Волині, відкрили поганське цвинтарище. Знайдена посудина й зброя майже 3—4.000 літ.

— По широкому світі. Перший сніг упав на води каналу Ля Манш, височини Англії й Шотландії, а також у Мінхені й північних Альпах. — У Ридзині, ліщинського повіту, найшли старинні шведські укріплення та поржавілу зброю. Це останки шведського походу на Польщу за часів Яна Казимира. — Втік невідомо куди, директор одного відділу торговельного радянського представництва в Варшаві, Залізник. Політичні емігранти догадуються, що він приступив до групи „неповоротців“ Бесідовського; більшовики побоюються, що він оповістить тайни радянсько-французьких переговорів. — Переблаготисячною юрбою Мусоліні у промові виступив проти більшовизму й лібералізму з дуже гострими закидами. — У Румунії нараховували останні списки 18,025,237 мешканців. — Гурт знавців летунства при „Авіакімі“ в Москві вибудував після трьохлітніх зусиль зразок літака, який держиться у повітрі без допомоги крил і викazuje велику рівновагу під час лету. — Б. диктатор Литви Вальдемарас задуває виїхати до Америки весною 1932 р. — В Ірландії проголосили наглі суди. Перед таким судом відповідатимуть члени комуністичних організацій. — Віче 20.000 китайських жінок у Шангаю ухвалило вислати до Манджурії жіночі відділи для боротьби з японцями. — У Франції та Німеччині є 2,000,000 більше жінок як мужчин. — Папська держава „Чітта дель Ватикано“ випускає пам'яткові монети на 1,000,000 лір. — На університетах Зед. Держав хочуть звести „номерус клязус“. — Вчора отворили віденську біржу. — Більшовики переводять докладну перевірку закордонних замовлень, пороблених торг. представництвами. — На місці „Рудя“ виходитиме в Берліні новий часопис російських емігрантів „Крестянская Росія“. — У Чехословаччині перевели 3.000 пробних зашпелень протичахотною суровицею Кальмета. Всі шпелення вдалися. — Президентом Перу вибрали полк. Санчес Кара перевагою 30,000 голосів. Вороги обстрілювали після виборів його палату. — У Гельсенкірхен (Вестфалія) збили комуністи передовика поліції. — 50 комуністів поліція арештувала та опечатала їхню домівку. — До Народньої Ради у Швайцарії вибрали: 6 консерватистів, 36 з гр. Маріна, 28 лівих республіканців, 18 радик. республіканців, 85 громад. радикалів, 16 соціалістів-республ., 49 соціалістів і 3 комуністів.

3 театру.

Нові вистави Театру ім. С. Тобілевича
(Кооператива Український Театр.)

Станіславів.

Після довшої неприсутности в наших білих містах, наша найкраща група Театру ім. С. Тобілевича відвідала Станіславів, місто, де вперше поставла, зорганізувалася, де мала найкращі успіхи та де громадянство найтепліше її приймає. Цим разом ансамбль поставив п'єсу Щеглова „Пурга“, що йшла з великим успіхом на великих радянських сценах.

Нелегка це п'єса; має вона всього три дії й особи. Серед сибірської тундри, зав'язаної снігом, віями борються з природою трьох людей: закоханих пара американців і заточенець колишньої хана пара американців і заточенець колишньої хана — революціонер, засуджений за політичну діяльність на каторгу, тепер ідейний комуніст. Змагаючись з природою, змагаючись з людьми, змагаючись з самим собою, він знаходить шлях до життя.

Дописи.

БУЧАЧЧИНА. (На що пішли гроші з екекційного?). По селах бучацького повіту ходить слух онований урядовець староста в Бучачі Котович і поручає війтам та громадським секретарям стягати по 2 зол. екекційного від платників податків хуторних і оплат дорожнього без огляду на те, чи хто з податками залягає, чи ні. По закону податок (осіння рата) має бути сплачений в часі від 15. жовтня до 15. листопада. Війти на припоручення того Котовича вже постягали податок при кінці вересня і з початком жовтня Люди залицувалися в ляхарів і платили, бо боялися екекції. Тільки деякі війти не послухали того панка і не стягали тепер по 2 зол. екекції. А кількох війтів їздило до староста, де їм сказали, що Котович є на пенсії і не має права видавати ніяких поручень. Але загальні війти екекційне так постягав. Цікаво знати, на яку ціль пішли ті гроші? А було тих грошей досить, бо тільки з одного села вилнило понад 600 зол. Можеб так наші послі спиталися про це у воевідстві? — Господар.

БОРШІВЩИНА. (З подільських гараздів. — В одному повіті так, у другому зовсім інакше). Читальня „Просвіти“ в Заболотівці, чортківського повіту, для звеличання 50-ліття „Рідної Школи“ підготувала гарну програму свята та влаштувала цілу низку концертів-свят „Р. Ш.“ в чортківському повіті. По вимогам чортк. староста всю програму свята та весь текст промови, деклямацій і пісень подано до цензури і п. цензор не знайшов у всіх цих текстах нічого підозрілого та каригідного; червоновий цензорський олівець не зачиркнув ні одної букви, а на кінці всіх текстів пишалося маєстатичне: „Zezwalam“. Зі 100%-ою певністю, що дістанемо дозвіл та зі „zezwalam“ чортк. староста в руках вислала заболотівська читальня свого представника до старости в Боршеві, щоб і там вистарався за дозвіл на влаштування свята „Р. Ш.“ з тією самою програмою в селі Глубичку, повіту боршівського. І — о диво! Наша 100%-ова певність відразу змаліла до зера. Прийшлося предклати ще раз усі тексти, а коли ми їх одержали з поворотом у свої руки, то нашим очам представився дивний образ: ті невинні тексти (перепушені в цілості чортк. старо-

ством!) так нещадно посчеркували, що з усього не лишилося навіть стільки, аби можна було бодай пів години заповнити. Не було попросту речень, якого не задраснув би п. цензор! З реферату про „Р. Ш.“ вицеркнено цілі сторони. Прим. з речення „Нехай при „Р. Ш.“ стануть думкою й ділом усі ті, що мріють про інший, кращий час“ счеркнено слово „інший“, а з речення „Хай нас усіх здучить як українців довкола великих завдань для національної майбутності Р. Ш.“ счеркнено слова „для національної майбутності“. Крім цього счеркнув п. цензор в цілості вірш о. Труха ЧСВВ п. н. „Народе мій“, друкований в календарі „Місячника“ з 1927 р., що перейшов очевидно строгу львівську цензуру, та пісню „Ой та зажурились“. В пісні „Ой завила черемха“ не подобалося слово „січовий“ (стрілець) і його скрізь заступлено словом „молодий“. Вкінці з вірша І. Воробкевича п. н. „Рідна мова“ слова „Хто горнеться до чужого“ ще якимось перейшли ціло, але „того Бог карає“ ніяк не міг п. цензор пустити на сцену і замість цих слів вставив свої: „той свого не знає“ (!!). Навіть останні слова, що впади жертвою цензорського олівця: „Свої його пурхються, в хату не пускають, а чужі мов заразу-чуму оминають“. — Ось серед яких відносин доводиться вести у нас на Поділлі невинну, наскрізь легальну культурно-освітню роботу! — Б. С

СПОРТ.

З успіхів У. С. К. „Скала“ в Стрию.

С. К. „Самборія“—У. С. К. „Скала“ 0:3.

Рішачі змагання за мистецтво Ц-кляси між цими дружинами закінчилися воковером (0:3) в користь „Скали“, що його суддя висни-став з причини недоставлення „Самборію“ м'яча до змагань. „Скала“ має розіграти ще одні мистецькі змагання з Гакоагом. Одне без огляду на їх вислід переходить до кляси Б., бо не може вже зайняти нижчого місця, як 2-ге, а в цій році зі стрийської підокруги переходять до кляси Б. дві дружини.

Цей перехід до вищої кляси є безумовно великим успіхом відновленої в цій році „Скали“. Успіх цей завдячити треба не лиш змагунам, а в першій мірі провідові, спеціально-ж

організаційному хистові д-ра Гулейна, заст. голви і праці провідників секцій копаного м'яча і легко-атлетичної, пп. І. Сухара й Р. Петра. Якщо громадянство підтримає зусилля молодих дружин, а ті наші змагуни, котрі досі є членами польських дружин у Стрию (Хоминицькі, Лапчук, Парашак, Мельничук, Фільварків) вступлять у ряди „Скали“, тоді наша стрийська „Скала“ в короткім часі стане одною з найліпших провінційальних дружин. П. М.

Нові книжки й журнали.

книжки.

Проф. д-р Леопольд Коплер: РЕЛІГІЯ Й ПОЛІТИКА. Ст. 128. Львів, 1932. Накладом Організаційного Комітету Української Католицької Народної Партії.

Борис Колодій: ГАЛИЦЬКА СОЦІАЛІСТИЧНА РАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА. Спомини з 1920 р. Ст. 28. Львів, 1932. Накладом Української Католицької Організації.

ЖУРНАЛИ.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Ч. 10. Р. XXVI, жовтень 1931. Зміст: о. Т. Жевуський: Голос св. Отця про енцикліку „*Reum novum*“. о. д-р Г. Костельник: Пролюг до віри в триєдиного Бога. о. Северин Матковський: Похвала або культ Пресв. Діви Богородиці Марії в гр.-кат. Церкві. о. Степан Хабурський: Дітоті Парохальні Бібліотеки. Володимир Кучабський: Нинішня криза а наші чергові завдання. о. Х. Святослав інавгурація. Реколекції і соборчик чотирот деканатів у Гребенові в днях від 31. VIII. до 4. IX. 1931. Всячина. Проповіді.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛІТЕЛІСТ, місячник. Число 9—10. Відень, жовтень 1932. Рік VII.

ВІСТИ з ЛУГУ, місячник. Ч. 10. Р. VI. Львів, жовтень 1931.

ШЛЯХ ВИХОВАННЯ Й НАВЧАННЯ, педагогічно-методичний місячник. Р. V. Ч. 3. Львів, жовтень 1931.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 27. X. п. р. за масло експортне та десерове пріма 310 зол., а літру молока 23—24 сот., літру сметани 1:10 зол., колу вепь 6:00—6:20 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Середа, 28. жовтня, година 7:30 веч.

„Буря у скляній воді“.

Четвер, 29. жовтня, година 7:30 веч.

„Буря у скляній воді“.

П'ятниця, 30. жовтня, година 7:30 веч.

„Тінь“ (премієра).

Театр Рімногородностей:

Середа, 28. жовтня, година 7:30 веч.

„Колісанка“.

Четвер, 29. жовтня, година 7:30 веч.

„Моральність пані Дульської“.

П'ятниця, 30. жовтня, година 7:30 веч.

„Колісанка“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Трагедія в Мемблані“ і додатки.

КАСІНО: „Бастер Кітон на фронті“.

КОПЕРНИК: „Марлена Дітріх як Х-27“.

ЛІОН: „Примабалеріна Його Царської Величності“.

„ВРУСЕНЬКА“: „Марлена Дітріх як Х-27“.

МІРАЖ: „Гріх і висновок“ та „Поручик д'Алан“.

ОАЗА: „На Заході без змін“ (Режарка).

ПАЛІС: Звукова фільма „Королева джаміні“.

ПАЛІС: „Відродження“ (на основі повісти Лазаря Толстого; Джон Гілберт).

ПАСІНО: „Чорт в Арізоні“ та звукові додатки.

ПРОМІНЬ: „Чудеса в Масабельських горах“.

СТИЛЕВ: „Чорт“ (Род ля Рек) та звукові додатки й комедія.

УПІХА: „Кривавий жарт“, „Дюбій в дітку“ (Том Мікс).

ЛІМЕР: „Кривавий жарт“ (Ришард Гальмак) і „Дюбій Тома Мікса“.

Програма радіо.

П'ятниця, 30. жовтня 1931.

Липськ (259,3) 16:30 Концерт. Мо-

рська Острів (263,4) 12:35 Концерт.

Брно (341,7) 21:00 Концерт. Лондон

(356,5) 15:00 Еспанська музика. Гамбург

(372,2) 17:20 „Анна Ріттер“. Букарест

(394,9) 20:45 Концерт. Сотенс (403,8)

0:00 „Десять літ французької поезії“.

Берлін (419) 16:30 Пісні. Харків (426) 18:00 і 20:00 Концерт. 0:01 Оповідки. Рим (441,2) 21:00 Опера „Трубадур“.

Гельсінфорс (453,3) 19:00 Концерт.

Лингенберг (472,4) 17:00 Концерт. Прага

(486,2) 22:30 Сучасна музика. Міліно

(500,5) 22:15 Концерт. Брюссель (505,5)

21:00 Концерт. Відень (516,4) 19:00

„Люди й приваблив“. Рига (523,5) 19:03

„Жовнір з шоколадом“ — оперетта.

Мінхен (1532,9) 17:20 Концерт. Буда-

пешт (550,5) 22:10 „Університетські ма-

ста на Угорщині“. Любліна (1575,5)

15:00, 18:30, 20:00 Концерти. Осло

(1071,4) 18:30 Концерт. Калондборг

(1153,5) 22:50 Танкова музика. Москва

(1481) 12:00, 18:15, 19:25 Концерт. Кеніс-

густергаузен (1634,9) 19:00 Вигляд для

дікарів. Париж (1724,1) 21:45 Розмова доп

Кішота й Санчо Панча.

Львівське радіо.

Четвер, 29. жовтня 1931.

Львів (350,6) 11:40 Перегляд краєвої

преси ПАТ. 11:55 Час із Варшави. 12:10

Про погоду для. 12:15 „Про що треба

знати“. 12:35 Концерт. 15:05 Господарські

оповідки. 15:25 Нові книжки. 15:50 Для

молоті: „Пташиний рай“. Музичні ін-

струменти. 16:20 Навчання французької

мови. 16:40 Музика. 17:10 „Пів години

у роботі природника“. 17:35 Концерт.

18:50 Всячина. 19:15 „30 річниця великої

гри“. 19:45 Радіовий денник. 20:00 „Вар-

тість золота“. 20:15 Концерт. 21:25 „При-

годи м'язи“. 22:40 Англіський пісні. 22:40

Додаток до денника. 22:50 Спортові по-

вини. 23:00 Танкова музика. Грамофонові

звуків. 15:20 16:15, 19:35.

Оповідки

За оголошення редакції не відповідає

Український Театр під адм. прово-

дом І. Волощука.

Т. У. Р. К. А. в/Стр:

31. X. „У вирі кохання“.

1. XI. „Циганка Аза“.

Готується до постановки „Поїзд мара“

і „20 днів тюрми“. З Турки вступить

Театр ще на 2 виставах до Самбора. Ре-

пертуар оголошений буде в афішах.

Склад групи 23 особи. Власна конфер-

товна зігранна оркестра. 489

Театр ім. С. Тобілевича. (Коопера-

тивна Український Театр).

Ж. И. Д. А. Ч. И. В.:

18. X. „Пурга“.

29. X. „Про що тирса зашестіла“.

Відтак театр виїжджає на кілька вистав

до Стрия.

Український Подільський Театр.

ГРИМАЛІВ.

28. X. п. р. „Танок Ісепери“.

29. X. п. р. „Церковна Миша“.

СКАЛАТ.

30. X. п. р. „План Ізраїля“.

31. X. п. р. „Жінка Навпір“.

Вскорому часі Театр виставить наро-

дню оперетку „Козачке Сватання“ і

„Жидівський Розвід“.

Склад Театру 16 осіб, власна концер-

товна оркестра під пров. п. Каминця.

Просимо ласкаво Вп. п. Авторів п. Яні-

шевського і Професора подати свою адре-

су на ім'я Ю. Кононіна 635

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фа-
брик, прецизійні, продає за готівку
і на рати від десятих літ з найліпшою
стороні анала фірма Іван Зельтен-
райх, Львів, пл. Марійська ч. 5. 130

Д-р ПРАВ з 5-ти літню адвокат-
ською і 1/2 річною судовою
практикою глядає негайно заняття в а-
двокатській канцелярії. Має рутину в са-
мостійнім веденні всіх адвокатських
справ — Зголошення: Канцелярія Вп.
д-ра Станька в Любачеві. 725 2—3

НАПРАВА диванів, килимів. Теркльо-
ва, Собіського 21, тел. 43—38.
729 2—3

КІМНАТА з окремим входом від 1-го
листопада п. р. до винайму. — Су-
пінського 8, партер ч. дв. 1. 733 2—3

ШУКАЮ служби у Львові. Може бу-
ти з варенням або без. — Зголо-
шення до Адміністрації „Діла“: „Слу-
жниця“. 2—2

КАМЕНІЦІ, віталі, дом з огородами
парелі, найкраще купити можна
через бюро Ігната, Львів, Курова 24
тел. 16—22. — Численні подани і пору-
чення. 742 1—3

АБСОЛВЕНТКА гімназійна шукат
лекцій (імє шити). — Адміністра-
ція „Діла“ під „Наука“. 749

ДЯК, диригент, молодий, безжениий
шукає посади. — Андрій Мазур,
Визовиця п. Ярослав. 740 1—2

ЧЕРЧЕ! Парпеля побіг купеленого м-
ведення Продаж дешево. — Зголо-
шення: Канцелярія адм. Шевчука, Гро-
диських 2. 746

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Меблі рижного роду, можна на-
корисніше купити у а-
домій фірмі „Doroteum“, Львів, Саліна 34
Тел. 15—01. Догідні умови. 2351 70—1

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ дітоті
порукає дешево
фабричний склад

М. Волковискі

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97

Великий вибір догідні
умовини

Присилайте передплату!